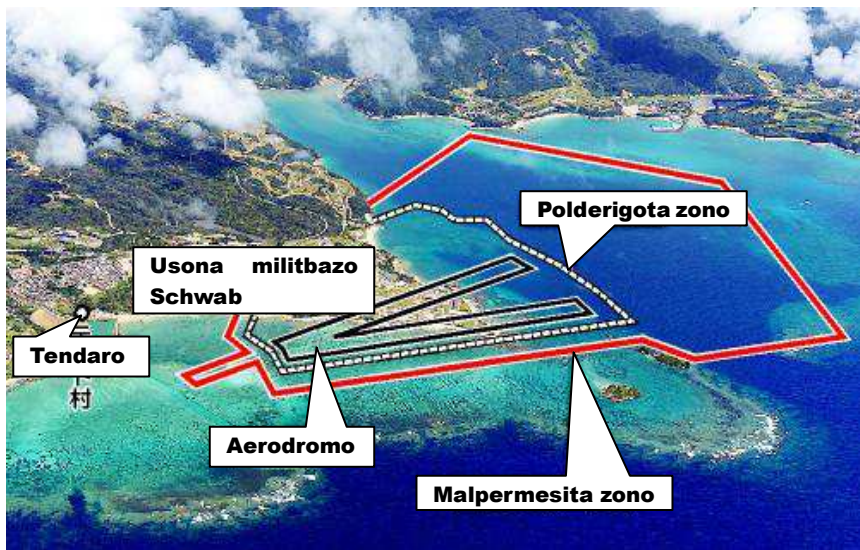

La 16an de novembro 2017

Okinavo Kontraŭbatalas

En la hodiaŭa ĵurnalo Asahi aperis letero de iu okinavano. Li skribis:

Mi iris al Tokio pro mia laboro. Kiam mi estis juna, mi estis en Tokio. Nuna Tokio estas same brua kiel antaŭe. Sed kiam mi eniris en la hotelĉambron, tie estis kvieto. Ankaŭ la ĉielo estis kvieta. Kompare kun tio, la ĉielo de Okinavo estas tre brua, ĉar tagnokte flugas usonaj ĉasaviadiloj, helikopteroj kaj Osprej, kaj foje ili falas, kaj ankaŭ paraŝutoj falas. En la okinava ĉielo flugadas libere kaj arbitre usonaj aviadiloj. Tio ne estas bruo, sed eksplodaj zumadoj. Okinavo suferas pro la minusa heredaĵo de la milito. Japanio ne estas paca lando. Tiu paco estas falsa paco.

Kio okazas en Okinavo, la suda insulo de Japanio ? Tie Japanio konstruigas grandan, modernan militbazon por Usono marborde de la distrikto Henoko en la urbo Nago, pretekstante, ke anstataŭ tiu bazo, estos redonita al Japanio la plej danĝera usona militbazo Futenma situanta en la mezo de Okinavo. Okinavanoj montris sian volon rifuzi la novan bazon okaze de du pasintaj elektoj, sed la registaro tute ne aŭskultis/as ilian voĉon kaj insistas, ke la nova bazo estu la unu sola rimedo por redonigi al Usono la bazon Futenma al Japanio.

Sed konstruo de la nova bazo signifas, ke Okinavo vivos preskaŭ eterne kun tiu bazo, nome kun invadanta usona armeo. Ĉiun tagon antaŭ la konstruejo kolektiĝas homoj por bloki la trapason de ŝutkamionoj. Ne nur okinavanoj, sed ankaŭ multaj el aliaj gubernioj partoprenas en tiu blokado. Fine de oktobro mia amiko s-ro Jamaguĉi Tomio, kiu jam dum du monatoj partoprenis en tiu blokado, prelegis en nia packunveno. Mi tradukos lian prelegon.

Mi vizitis Henoko-n kun mia 87-jara amiko

La 12an de januaro 2017, ni ekvojaĝis al Okinavo, kunportante dorsosakojn, rizon, manĝaĵojn kaj kuirilojn por vivteni sin sendepende eĉ ekstere.

De la flughaveno de Naha, la ĉefurbo de Okinavo, ni prenis buson, kaj post du horoj kaj duono ni atingis la tendaron de protestantoj en Henoko. Ni estis permesitaj dormi en la tendo, eble dank' al maljuna s-ro Jamada. Tiu ĉi tendaro estas nomata Tendaro n-ro 1, kaj apud la maro

estas Tendaro n-ro 2 ekipitaj per 50 kanuoj kaj unu motorboato. Homoj tie komencas pretigi sin je la 6a horo matene por iri al la maro por protesti. Ankaŭ en la alia haveneto Tima estas kelkaj motorboatoj, kies nomoj estas

« Paco », « Venko », ktp.

(Foto: kontraŭtumultaj trupanoj en la nigraj boatoj forpelas protestantojn en kanuoj.)

Nia vivo komenciĝas je la 5a kaj duono matene. La ĉielo estas ankoraŭ malhela. Antaŭ la enirejo de la konstruejo ni komencas gvati enirontajn ŝutkamionojn, legante ilian numeron per poŝlampo. Se la

aŭtomobilo aŭ ŝutkamiono rilatas al la konstruado, senprokraste homoj saltas antaŭ ilin kaj blokas ilin. Tiuj homoj estas lertuloj, kaj ni, simplaj subtenantoj, staras apud la vojo, portante panelon de « Ni ne permesas la novan bazon ».

Tiuj gvatantoj de ŝutkamionoj estas ĉefe virinoj. Mi demandis unu el ili, ĝis kioma horo ŝi gvatos, kaj ŝi respondis : “Mi havas laboron, do mi gvatas ĉi tie ĝis la

8:30". Ŝia tago komenciĝos per gvatado de ŝutkamionoj, kaj poste iras al sia laborejo. Por ŝi la batalo ĉi tie estas grava parto de ĉiutaga vivo.

Je la 6 :30 komenciĝas kunveno antaŭ la enirejo de la konstruejo. De Tendaro n-ro 1 ni kunportas laŭtparolilon, flagojn kaj 100 pezajn betonajn blokojn, por ke la subtenantoj povu sidi sur ili. Tiuj blokoj funkcias ankaŭ kiel bariloj. Por enirigi ŝutkamionojn, kontraŭtumultaj trupanoj devas apudenŝovi tiujn, kaj tio prokrastigas la konstruadon.

Mobilizite, multaj homoj venas al la kunveno. En vendredo kutime kolektiĝas 200 homoj, sed en ĵaŭdo kaj sabato la nombro malgrandiĝas. La kunveno daŭras ĝis tagmezo, dume foje venas ŝutkamionoj kunportantaj ŝtonoj por polderigi la maron. Tiam ni sidas antaŭ la kamionoj. Kontraŭtumultaj trupanoj provas eltiri nin. Ni klopodas resti tie plej longe man-en-mane, sed kiam ni estas malmultaj, ni malvenkas. Kiam kolektiĝas 200 homoj, estas ne eble por trupanoj eltiri ĉiujn, do ili rezignas. Tiamaniere ni provas prokrastigi la konstruadon.

Je la 2a aŭ la 3a horo komenciĝas kunveno por subtenantoj venintaj el ekster Okinavo. Ili raportas pri sia batalo en sia loko, muzikistoj havas koncerton, scienculoj prelegas pri sia fako rilata al la batalo de Henoko. Tiu kunveno estas kvazaŭ universitato.

Je la 5a okazas ferma kunsido, en kiu oni resumas la tiutagan agadon kaj diskutas pri la sekvanttaga plano.

Manĝaĵoj foje venis al ni loĝanta en la tendaro, sed ne ĉiam. Tiam ni mem kuiris, aŭ aĉetis jampretajn manĝaĵojn

en la najbaraj vendejoj. En januaro ni tiamaniere restis en Henoko dum 10 tagoj.

Mia aprila vizito al Henoko (8 tagoj en aprilo 2017)

La etoso en Henoko estis multe pli streĉita ol en la lasta fojo. Pli ofte venis ŝutkamionoj portantajn ŝtonojn kaj krudan betonon. Du virinoj estis arestitaj antaŭ la enirejo de la konstruejo pro la suspekto, ke ili almordis manojn de trupano aŭ transpasis la flavan linion (la limo inter publika loko kaj la konstruejo). Estas klare, ke tio estas intence okazigita kun celo minaci la protestantojn.

Mi partoprenis en tiu protesta agado antaŭ la policejo de Okinavo du fojojn. Post la dua protesta tago ili estis liberigitaj. En tiu mateno aperis en la Nova Ĵurnalo Okinavo tri grandaj fotoj, en kiuj tiu trupano estas premsufokanta tiun virinon. Certe, dank' al tiuj fotoj ili estis liberigitaj. Multaj protestantoj ĉiam kunportas fotilon kaj fotas trupanojn. Tiuj, precipe el Okinavo, ne ŝatas tion, ĉar fotoj de perfortaj trupanoj estas montritaj al la publiko antaŭ la tendaro.

faris filmon pri dugongoj (foto), raraj bestoj loĝantaj en la

En la 3a tago okazis koncerto de folkloraj kantoj, en kiu ĉiuj partoprenantoj kune kantis. Ankaŭ okazis prelego de la reĝisoro, kiu

maro de Henoko. Mi pli kaj pli al kutimiĝis al la vivo ĉi tie.

Pli klariĝis la signifo de la batalo al mi

Iun tagon antaŭ la enirejo de la konstruejo maljuna, malgranda virino enŝovis sian korpon sub la ŝutkamionon, kaj trapanoj triope eltiris ŝin. Tia estas ĉiutaga pejzaĝo. Tiun tempon mi kaj miaj amikoj ankoraŭ ne havis kuraĝon fari samon, sed ni ekhavis komunan senton kun ŝi. Komence mi surpriziĝis pro ŝia kuraĝo, sed iom post iom mi vidis tiujn okazojn ne tre ŝokite, ĉar mi eksciis, ke ŝoforoj neniam mortigos nin sub la kamiono. Se okazus vundo aŭ morto al la protestantoj, tio estus granda bato al la registaro. Kolero disvastiĝus, la informo flugus al la tuta mondo, kaj multiĝus protestantoj. Tion la registaro devas nepre eviti.

Prokrastigi la konstruadon estas la celo de nia protestado, kaj krom tio ni ne havas alian rimedon. Ni esperas, ke dum tiu persista protestado povos ŝanĝiĝi la situacio. Povos okazi fuŝoj en la flanko de la registaro. Kaj fakte la situacio vere ŝanĝiĝas. Ekzemple, la 21an de aŭgusto 2017 la apelacia juĝejo de Kalifornio, Usono, aprovis parton de la pledo de la akuzantaro, kiu pledas, ke la nova bazo de Henoko minacos la vivon de dugongoj en la maro. Ĝi estis tre bona novaĵo. La afero denove estos juĝata en la unuainstanca juĝejo, kaj ni esperas, ke ĝi verdiktos favore al ni.

Miaj amikoj, kiuj komence nur staris apud la vojo kun slogana panelo, baldaŭ estis inter la protestantoj antaŭ la

enirejo, kaj ilin trupanoj eltiris. Se 200 homoj kolektiĝas, trupanoj rezignas fari tion. Por dungi ilin, la registaro elspezas multe da mono. Post nelonge, certe multaj homoj kontraŭos la elspezon de tiom multe da mono por la usona militbazo. Estos malfacile por la registaro dungadi 1000 kontraŭtumultajn trupanojn ĉiun tagon ĉi tie.

* En novembro la registara kasinspektistaro malkovris, ke la buĝeto por tiuj trupanoj estas nenormale tro granda, kaj admonis la ĝustigon al la registaro.

Kiaj homoj estas protestantoj venantaj al Henoko?

Mi demandis kelkajn homojn, kial ili venis al Henoko.

A : virino en siaj 50-aj jaroj el la norda insulo Hokajdo. Ŝi luas ĉambron en Henoko kaj restas en Okinavo ĉirkaŭ 100 tagojn jare. Ŝi zorgas pri Tendaro n-ro 1 kaj veturigo de protestantoj. Ĉiun tagon ŝi sidas ĉe la enirejo.

B : viroj en siaj 70-aj jaroj el la gubernio Ibaraki. Post la emeritiĝo li vojaĝis en la tuta mondo kaj fine venis al Henoko. Li lernis kanuadon kaj en la maro li protestas. Kiam ventas multe, li sidas ĉe la enirejo.

C : virino en siaj 60-jaroj, terkulturistino el la gubernio Ĉiba. Kiam ŝi estas libera, ŝi venas al Henoko kelkajn monatojn jare. Ŝi zorgas pri Tendaro n-ro 1, la kaŝita domo, kuirado kaj veturigo.

D: 83-jara virino el la urbo Okinaŭa. 4 tagojn semajne ŝi venas al Henoko je la 6a matene. Ŝi sidas apud la vojo kun memfarita, malgranda flago kaj gvatas ŝutkamionojn. Ŝi akiris diplomon de ŝipŝoforado en siaj 70-jaroj por la batalo.

E : viro el la urbo Osako. Li restas en Henoko unu semajnon monate. Li prizorgas Tendaron kaj veturigon.

F : viro en siaj 60-aj jaroj el la gubernio Fukuŝima. Li veturas de sia hejmo 20 horojn per aŭtomobilo. Li faras, kion li povas fari. Ĉi-foje li restos ĉi tie duonmonaton.

G: 76-jara viro el la gubernio Gifu. Li estis montgrimanto kaj jam grimpis sur la 100 famajn montojn. Poste li volis labori por aliaj homoj, kaj venis al Henoko. Li havas malfacilon je sia kruro, do li okupiĝas pri veturigo. Li restas en Henoko 10 tagojn dum du monatoj.

H: studentino en siaj 20-aj jaroj el Hokajdo. Kiam ŝi estas libera, ŝi venas al Henoko kaj protestas en la maro per kanuo.

Ĉu ni havas esperon pri nia batalo?

Laŭ la usona informo, en 2021 oni komencos konstrui hangarojn por Osprej-oj, en 2024 aerodromojn kaj aviadilparkejojn ktp, kaj planas redoni la militbazon Futenma post 2025, sed certe oni bezonos pli multe da tempo por tio, ĉar troviĝas diversaj problemoj.

Ekzemple, iuj geologoj suspektas, ke nun la registaro nove esploras la staton de la korala marfundo pro trovita truego. Ŝanjas, ke la marfundo ne taŭgas por la bazo. Por la konstruado oni bezonos kvantegon da ŝtonoj kaj sablo, sed ankoraŭ ne estas preta la vojo por tio. Povos estis kontraŭleĝe, ke transporti sablon enhavantan malsamajn bestojn kaj plantojn el ekster Okinavo.

Ekzistas ruinoj de prauloj en la duoninsulo de Henoko, kiujn la komitato de la urbo Nago (kies urbestro

kontraŭas la novan bazon) devos studi antaŭ la konstruado. Por tiu studo oni bezonos multajn tagojn. Tio estas kapdoloro de la registaro.

Kaj la plej malfacila por la registaro estas la loĝantoj de Okinavo kaj la gubernestro Onaga, kiuj forte kontraŭas la konstruadon. Onaga deklaras, ke la bazo neniam finkonstruiĝu.

Kion ni devas fari nun? Ni devas multigi protestantojn. Kiam estos multaj protestantoj, trupanoj ne povas forpeli ilin, sekve oni bezonos pli da tagoj. Se la konstruado prokrastiĝos 2~3 tagojn semajne, tio signifas 2~3 jarojn da prokrastiĝo. Eĉ unu hora prokrastiĝo tage signifas 30-tagan prokrastiĝon jare. Mi alvokas vin veni al Henoko kaj partopreni en la protesta agado.

En miaj oreloj ĉiam eĥas kanto de Henoko.

Ni ne volas havi militan bazon en la maro de Henoko,
Ni ne bezonas ĝin en la maro plena de vivo.

Por protekti la maron,
kune ni starigu unuanime!
kuraĝe ni kontraŭbatalu!
sidu ĉi tie man-en-mane!